

Ziya Osman Saba - Beraber

Cümlemiz, Can Yayınları, s.30

Kumlu yol, küçük havuz, etrafında çiçekler:
Bir kır evinde mesut olacaktık beraber.
Sen yine bekleyecek kapısında bahçenin,
Ben, içimde sevinci akşam eve dönmenin,
Sana kavuşacaktım... Soracaktın: “Nasılsın?”
Sakin uzayacaktı güzel bir günü yazın.
Bakacaktım üşümüş avucumda ellerin:
“İçeri girelim mi? Artık akşamlar serin.”
Mevsim mevsim akşamlar, ümit dolu seherler,
Tenha kır yollarında gezecektik beraber.
Göğsümde hep bir sevinç gibi duyduğum sevgin
Güzel bulduğun güzel; çirkin dediğim çirkin.
Her gece o minderde -tablam, dikiş sepetin
“Öyle değil mi,” derdim; az durur, “evet” derdin.

Araştırma Sorusu: Şiirde geçmişe veya olasılığa dayalı mutluluk tasviri nasıl kurulmuştur? Zaman algısı (gelecek hayali, yaz akşamı, mevsim geçişleri) özlemin yoğunluğunu nasıl derinleştirir?